

فصل دوم

عملیات ذوب

هدف‌های رفتاری: از فراگیر انتظار می‌رود پس از پایان این فصل بتواند :

- ۱- انواع کوره‌های ریخته‌گری را توضیح دهد.
- ۲- مزایا و محدودیت‌های کوره‌های ذوب را شرح دهد.

۱- کوره‌های ریخته‌گری و مشخصات آن‌ها

ذوب کردن مواد اولیه فلزی، اولین مرحله فرآیند ریخته‌گری می‌باشد، که توسط کوره ذوب انجام می‌گیرد.

کوره‌ذوب وسیله‌ای است که با ایجاد حرارت لازم، مقدار معینی از مواد فلزی را ذوب می‌کند.

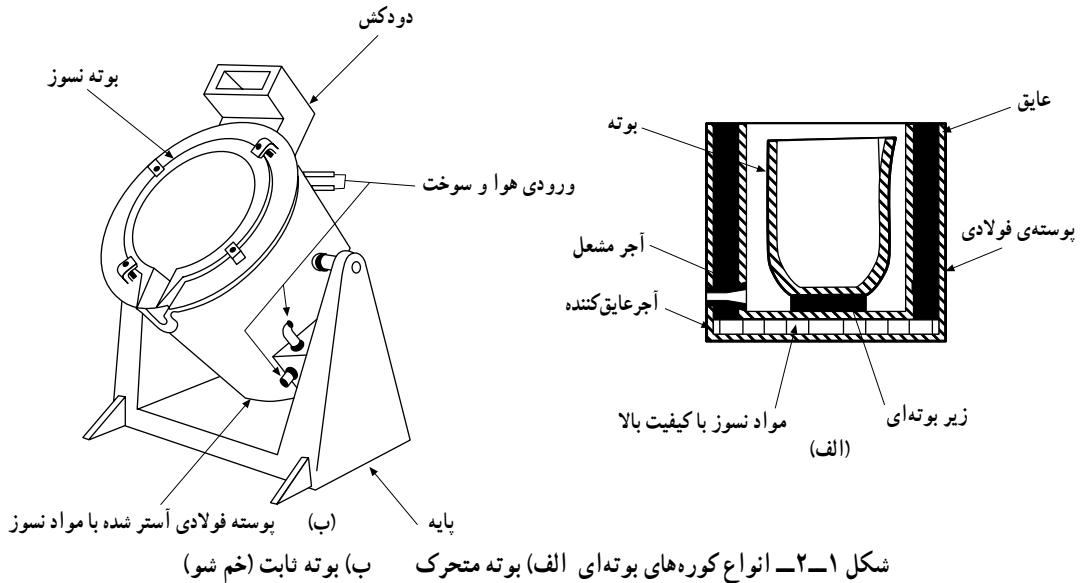
معیارهای اصلی در انتخاب کوره مناسب عبارتند از :

- ۱- نوع آلیاژ
- ۲- دمای ذوب لازم
- ۳- مقدار ذوب
- ۴- سرعت ذوب شدن
- ۵- مسائل اقتصادی

کوره‌های ذوب مورد استفاده در صنعت عبارتند از :

۱-۱- کوره‌های بوته‌ای: این کوره‌ها، ساده‌ترین و قدیمی‌ترین نوع از کوره‌های ذوب فلزات هستند. کوره‌های بوته‌ای معمولاً به صورت ثابت و گردان مورد استفاده قرار می‌گیرند که در شکل ۱-۲ به صورت شماتیک نشان داده شده‌اند.

سوخت مناسب برای کوره‌های بوته‌ای، سوخت‌های فسیلی (مایع و گاز) می‌باشد. در میان سوخت‌های مایع، گازوئیل و مازوت و در سوخت‌های گازی، گاز شهری به طور وسیع تری مورد

شکل ۱-۲- انواع کوره‌های بوته‌ای (الف) بوته‌ای متحرک (خم شو)

استفاده قرار می‌گیرند. هر چه مازوت یا نفت کوره از گازوئیل ارزان‌تر است و از ارزش حرارتی بیش‌تری نیز نسبت به آن برخوردار است ولی به دلیل گرانروی^۱ بیش‌تر، به هنگام استفاده باید پیشگرم گردد.

مهم‌ترین مزیت‌ها و محدودیت‌های کوره‌های بوته‌ای از این قرارند:

مزیت‌ها:

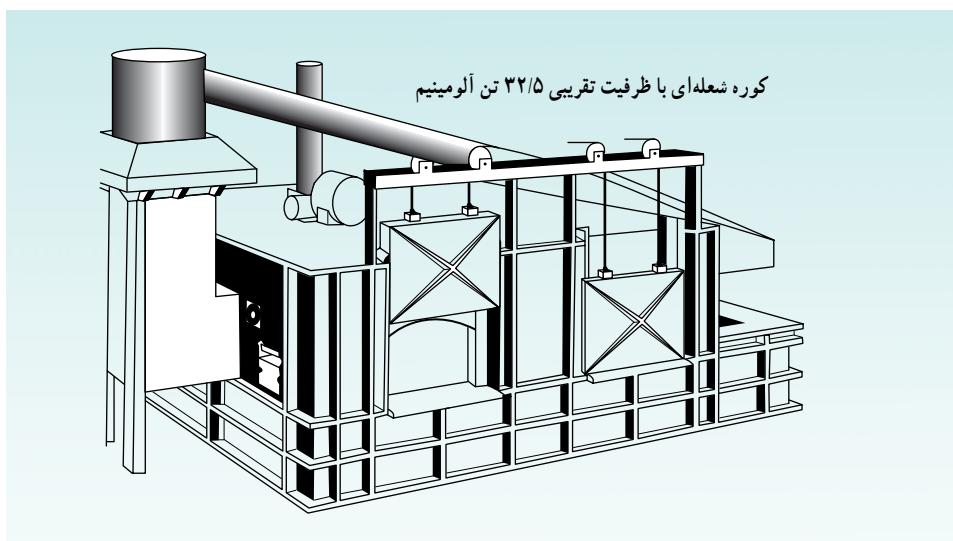
- ۱- قابلیت ذوب فلزات و آلیاژهای مختلف (به دلیل قابل تعویض بودن بوته).
- ۲- سوخت مصرفی ارزان.
- ۳- عدم تماس مستقیم مذاب با سوخت یا محصولات احتراق.
- ۴- مناسب بودن برای واحدهای کوچک و برای تولید با مقادیر پایین.
- ۵- سهولت تعمیر و نگهداری.
- ۶- هزینه پایین سرمایه‌گذاری (هزینه ثابت).

محدودیت‌ها:

- ۱- پایین بودن ظرفیت ذوب.

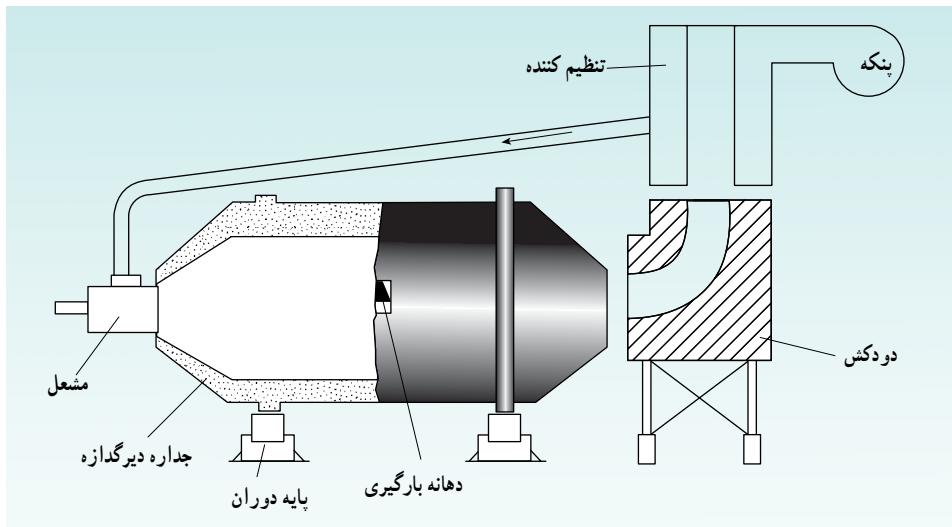
۱- گرانروی یا وسکووزیته مقدار مقاومتی است که یک سیال نسبت به جاری شدن از خود نشان می‌دهد.

- ۲- پایین بودن راندمان حرارتی : به دلیل انتقال حرارت از طریق تشعشع و هدایت به مذاب، راندمان حرارتی پایین است و با توجه به نوع سوخت، بین 15°C تا 30°C درصد می‌باشد.
- ۳- کوتاه بودن عمر بوتهای به دلیل تغییرات شدید درجه حرارت (شوك حرارتی)، و خوردگی بوته توسط مذاب.
- ۴- محدودیت ذوب کردن فلزات و آلیاژهای با دمای ذوب بالا.
- ۵- هزینه‌های تولید نسبتاً بالا (هزینه جاری).
- ۶- کوره‌های تشعشعی: در این نوع کوره‌ها، شعله به صورت جریانی از روی سطح شارژ حرکت می‌کند و در اثر تشعشع شعله، شارژ ذوب می‌گردد. کوره‌های تشعشعی (انعکاسی)، معمولاً در دو نوع ثابت و دوار (کوره در حین عملیات ذوب، دوران و چرخش دارد) مورد استفاده قرار می‌گیرند. کوره تشعشعی ثابت برای ذوب فلزات و آلیاژهای غیرآهنی به کار می‌رود. در شکل ۲-۲ نمونه‌ای از کوره تشعشعی ثابت نشان داده شده است.

شکل ۲-۲ - کوره تشعشعی ثابت

کوره‌های تشعشعی نوع دوار به طور گسترده‌ای برای ذوب چدن، با ظرفیت‌های 300 کیلوگرم به بالا به کار می‌رود (شکل ۲-۳).

شکل ۳-۲- کوره تشعشعی دوار مناسب برای ذوب چدن

مهم ترین مزیت های کوره های تشعشعی عبارتند از:

- الف - امکان تهیه مذاب با مقادیر زیاد (بالا بودن ظرفیت مذاب به ویژه در مقایسه با نوع بوته ای).
- ب - برخورداری از راندمان حرارتی بیشتر (مقدار راندمان این کوره ها در مقایسه با نوع بوته ای بیشتر می باشد).
- ج - توزیع یکنواخت درجه حرارت و ترکیب شیمیایی به دلیل به هم خوردن مذاب (در نوع دوار).

محدودیت عمده این نوع کوره ها، دشوار بودن کنترل واکنش های شیمیایی میان مذاب و محصولات احتراق می باشد. زیرا به دلیل تماس مستقیم شعله با مذاب، مقداری از عناصر اصلی موجود در مذاب (کربن و سیلیسیم در چدن ها) می سوزند.

۳-۱- کوره کوپل: در این کوره، ذوب به صورت مداوم تهیه می گردد که مواد اولیه از قسمت بالا به داخل کوره شارژ شده و پس از ذوب شدن از قسمت پایین خارج می گردد. کوره کوپل به طور وسیعی برای ذوب چدن ها در صنعت ریخته گری به کار می رود. شارژ این کوره ها شامل برگشتی انواع چدن ها، به همراه فراضه آهن و شمش چدن بدست آمده از کوره بلند می باشد.

سوخت این کوره ها، به طور عمده کک و در برخی از موارد سوخت های گازی می باشد.

در شکل ۴-۲ یک کوره کوپل نشان داده شده است.

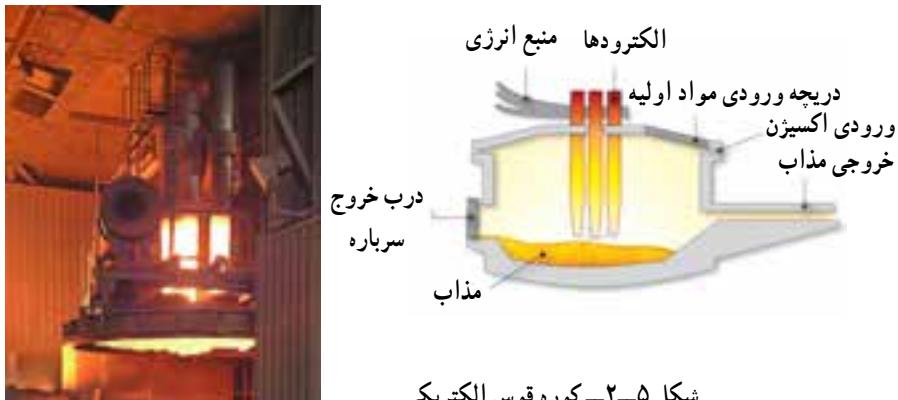
قابل ذکر است که هر چند در این کوره‌ها، به دلیل تماس مستقیم مواد شارژ، راندمان حرارتی در مقایسه با سایر کوره‌های با سوخت فسیلی، بالا می‌باشد ولی کنترل ترکیب شیمیایی دشوارتر است.

شکل ۴-۲-کوره کوبیل

۴-۱-۲-کوره‌های الکتریکی^۱: در این کوره‌ها، حرارت لازم برای ذوب فلز توسط ارزی الکتریکی تأمین می‌گردد. یکی از انواع این کوره‌ها، کوره‌های قوس الکتریکی (شکل ۴-۵) می‌باشد که حرارت ناشی از ایجاد قوس الکتریکی میان الکترودها و شارژ کوره موجب ذوب شدن مواد فلزی می‌گردد.

۱_Electric Furnace

شکل ۲-۵ - کوره قوس الکتریکی

دلایل استفاده اصلی از این کوره‌ها در ذوب فولادها امکان تصفیه مذاب از ناخالصی‌های مضر، با ایجاد سریاره^۱ مناسب می‌باشد. زیرا در این کوره‌ها، نسبت سطح مذاب به حجم آن بیشتر می‌باشد و در نتیجه عمل تصفیه به طور بسیار وسیعی صورت می‌گیرد. ظرفیت کوره‌های قوسی بین ۱ تا ۱۰۰ تن متغیر است.

مزیت‌های مهم این کوره‌ها عبارتند از:

الف - امکان استفاده از قراضه‌های معمولی به عنوان شارژ.

ب - حجم ذوب نسبتاً بالا.

ج - امکان تصفیه مذاب.

محدودیت اصلی در استفاده از این کوره‌ها عبارتند از:

الف) بالابودن هزینه سرمایه‌گذاری ثابت و هزینه‌های جاری.

ب) محدودیت استفاده از این کوره‌ها، در ظرفیت‌های کم ذوب.

از انواع دیگر کوره‌های الکتریکی، کوره‌های القایی هستند. در این کوره‌ها، حرارت لازم

برای ذوب فلز، به وسیله ایجاد جریان القایی حاصل از میدان الکترومغناطیسی تأمین می‌گردد.

این کوره‌ها معمولاً^۲ به دو صورت بدون هسته و هسته‌دار (کانالی) مورد استفاده قرار می‌گیرند

که به طور شماتیک در شکل ۲-۶ نشان داده شده است.

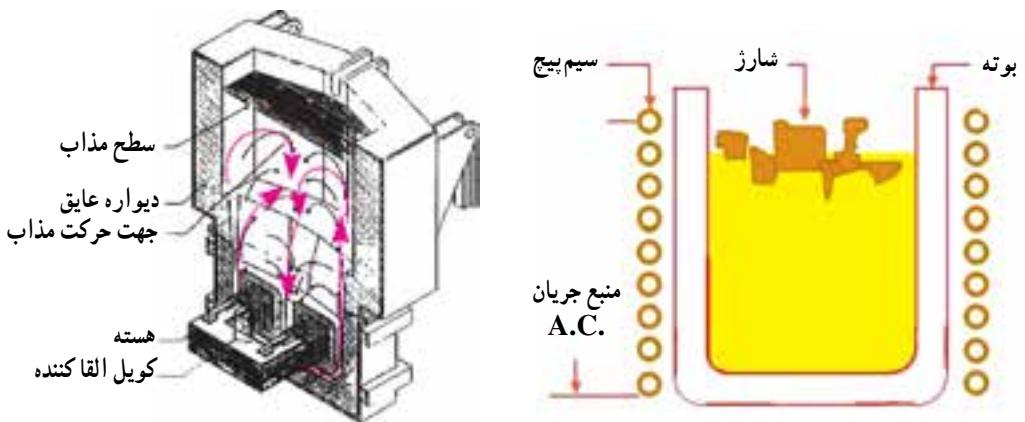
در کوره‌های القایی بدون هسته (شکل ۲-۶ - الف) کوبل القاکننده که به شکل لوله‌های آب‌گرد

مسی می‌باشد در اطراف بوته ذوب، قرار گرفته است. کوره‌های القایی با فرکانس‌های مختلف وجود دارد.

۱- سریاره ترکیبات غیرفلزی است که روی مذاب تشکیل می‌گردد و می‌تواند برای تصفیه مذاب از ناخالصی‌ها مورد استفاده قرار گیرد.

(الف)

(ب)

شکل ۶-۲ - انواع کوره‌های الکتریکی القابی (الف) بدون هسته (ب) هسته‌دار (کاتالی)

کوره‌های القابی با فرکانس پایین به دلیل عدم نیاز به مولد یا ژنراتور برای تولید برق با فرکانس بالا، هزینه سرمایه‌گذاری پایینی داشته و در گذشته به طور وسیعی در صنایع ریخته‌گری استفاده می‌شد.

(هنوز در صنعت تعداد زیادی از این کوره‌ها استفاده می‌شود). همچنین در کوره‌های القایی با فرکانس پایین، به دلیل افزایش قابلیت به هم خوردن و تلاطم مذاب، افروden شارژ به طور مطلوب‌تری، در مقایسه با کوره‌های با فرکانس بالا، صورت می‌گیرد.

از مزیت‌های کوره‌های با فرکانس بالا در مقایسه با کوره‌های با فرکانس پایین، این است که در این کوره‌ها عمل ذوب می‌تواند بدون نیاز به وجود مذاب اولیه در بوته انجام شود. این موضوع به خصوص در تهیه مذاب با مقادیر پایین (در کوره‌های آزمایشگاهی) از اهمیت زیادی برخوردار است. این کوره‌ها را می‌توان برای ذوب، نگهداری مذاب، افزایش فوق ذوب مذاب و یا تمام موارد یاد شده برای فلزات آهنی و غیرآهنی به کاربرد.

کوره‌های القایی هسته‌دار (کاتالی) نیز به طور گسترده‌ای در صنایع ریخته‌گری مورد استفاده قرار می‌گیرد. همان‌گونه که در شکل ۲-۶ ب مشاهده می‌شود، در این کوره‌ها، کویل الفاکننده در قسمت محدودی از بوته قرار می‌گیرد. کوره‌های القایی هسته‌دار، برخلاف نوع بدون هسته، بیشتر به عنوان نگهدارنده مذاب و افزایش فوق ذوب به کار می‌روند.

مزیت‌های مهم کوره‌های القایی:

۱- توزیع یکنواخت درجه حرارت و ترکیب شیمیایی در کل مذاب، به دلیل به هم خوردن مذاب.

۲- سهولت افزودن عناصر آلیاژی.

۳- عدم آلودگی و سروصدای حاصل از کار کوره در مراحل ذوب.

۴- قابلیت ساخت کوره‌هایی با ظرفیت پایین.

محدودیت‌های مهم کوره‌های القایی:

محدودیت عمدی در استفاده از کوره‌های القایی عبارت است از عدم امکان تصفیه مذاب از ناخالصی‌ها؛ که در این صورت باید از شارژ تمیز استفاده گردد. توضیح این که به دلیل وجود تلاطم و نیز سردبودن مذاب در سطح فوقانی، ایجاد شرایط مناسب در سرباره به منظور تصفیه مذاب (خروج ناخالصی‌های مضر) امکان‌پذیر نیست. این نوع کوره‌ها را بیشتر می‌توان برای مذاب بعضی از فولادهای آلیاژی که نیاز به مرحله تصفیه ندارند به کار برد.

پرسش‌ها

- ۱- کوره ریخته‌گری را تعریف کنید.
- ۲- معیارهای اساسی، در انتخاب یک کوره‌ی ذوب مناسب کدامند؟
- ۳- انواع کوره‌ها براساس نحوه‌ی تماس مذاب با محیط ذوب را نام برد، آن‌ها را از نظر متالورژیکی با یک‌دیگر مقایسه کنید.
- ۴- مزایا و محدودیت‌های کوره‌های بوته‌ای را شرح دهید.
- ۵- مهم‌ترین مزیت‌های کوره‌های تشعشعی را توضیح دهید.
- ۶- نحوه‌ی کار کوره کوپل را شرح دهید.
- ۷- ویژگی مهم کوره‌های قوس الکتریکی از جهت متالورژیکی چیست؟
- ۸- انواع کوره‌های القایی را نام برد، ویژگی‌های آن‌ها را با یک‌دیگر مقایسه کنید.
- ۹- مزایا و محدودیت‌های کوره‌های القایی را توضیح دهید.

فصل سوم

قالب‌های ریخته‌گری

هدف‌های رفتاری: از فراگیر انتظار می‌رود پس از پایان این فصل بتواند:

- ۱- قالب‌های دائمی را توضیح دهد.
- ۲- قالب‌های موقت را توضیح دهد.
- ۳- ماسه و انواع آن را شرح دهد.
- ۴- چسب‌ها و مواد افروزنده مورد استفاده در مخلوط ماسه قالب‌گیری را توضیح دهد.
- ۵- روش‌های احیای ماسه را توضیح دهد.

۱-۳- تعریف

قالب ریخته‌گری محفظه‌ای است که درون موادی از قبیل ماسه، گچ، فلز و ... تعییه می‌شود، به گونه‌ای که مذاب پس از برکردن این محفظه^۱ و انجاماد در آن، شکل محفظه را به خود می‌گیرد. قالب در ریخته‌گری، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است تا حدی که می‌توان گفت ساخت و تهیه قطعه ریختگی سالم با مشخصات مطلوب، با استفاده از قالب مناسب امکان‌پذیر است. به طور کلی، از نظر متالورژیکی و جنبه‌های اقتصادی، قالب‌ها به دو دسته‌ی دائمی و موقت تقسیم می‌شوند.

۲-۳- قالب‌های دائمی

قالب‌هایی که در ساخت قطعات ریختگی، به طور مکرر مورد استفاده قرار می‌گیرند، قالب‌های دائمی نامیده می‌شوند. جنس این قالب‌ها، فلزی بوده و معمولاً^۲ از چدن خاکستری، فولاد و برنز

۱- Die Cavity

ساخته می شود. انتخاب جنس قالب براساس مواردی همچون بالابودن نقطه ذوب جنس قالب نسبت به فلز یا آلیاز ریختگی، داشتن کمترین تغییرات ابعادی و مقاومت به سایش مطلوب صورت می گیرد. قالب های دائمی، ممکن است به روش ریخته گری ساخته شوند و سپس به منظور دست یابی به ابعاد نهایی روی آنها ماشین کاری و پرداخت کاری انجام شود. این قالب ها معمولاً برای ساخت قطعاتی از جنس فلزات و آلیازهای غیرآهنی از قبیل آلومینیم، منیزیم، روی، سرب، مس و آلیازهای آنها و نیز قطعاتی از جنس چدن خاکستری، مورد استفاده قرار می گیرند. در جدول ۱-۳ درجه حرارت های بار ریزی، عمر تقریبی قالب و نیز درجه حرارت های پیش گرم قالب ریخته گری چند آلیاز صنعتی درج شده است.

جدول ۱-۳- درجه حرارت بار ریزی، عمر تقریبی قالب و درجه حرارت پیش گرم قالب در ریخته گری چند آلیاز صنعتی

فلز یا آلیاز	درجه حرارت بار ریزی °C	عمر قالب (تعداد قطعات)	درجه حرارت پیش گرم °C
چدن خاکستری	۲۱۵-۴۲۵	۵-۲۰۰۰۰	۱۲۶۰-۱۴۸۰
آلیازهای آلومینیم	۳۴۰-۴۲۵	۱۰۰۰۰۰ تا	۷۰۰-۷۶۰
آلیازهای مس	۱۲۰-۲۶۰	۵-۲۰۰۰۰	۱۰۴۰-۱۱۵۰
آلیازهای منیزیم	۱۵۰-۳۱۵	۲۰۰۰۰-۱۰۰۰۰۰	۶۵۰-۷۰۰
آلیازهای روی	۲۰۰-۲۶۰	بالاتر از ۱۰۰۰۰۰	۳۸۵-۴۲۵

مزایا: بالا بودن سرعت تولید، دقت ابعادی و نیز ایجاد مشخصات متالورژیکی مطلوب. محدودیت های استفاده از قالب های دائمی عبارتند از : هزینه های بالای ساخت قالب، مناسب نبودن برای ریخته گری فلزاتی با نقطه ذوب بالا (به عنوان مثال فولادها)، اقتصادی نبودن در تولید قطعات بزرگ و به تعداد کم و نیز قطعاتی با شکل های پیچیده. قالب های دائمی از نقطه نظر نحوه پرشدن توسط مذاب به سه دسته قالب های ریزه (ثقلی یا وزنی)، تحت فشار و گریز از مرکز تقسیم می شوند که شرح کامل آن در فصل هفتم این کتاب آمده است.

۱-۳- قالب های موقت

قالب هایی که پس از هر بار ریخته گری به هنگام خروج قطعه خراب می شوند، قالب های موقت نام دارند. این قالب ها که مواد سازنده ای آنها عموماً به صورت مخلوطی از ذرات یک ماده دیرگذار

(ماسه)، چسب و مواد دیگر هستند به سه طریق ممکن است ساخته شوند:

- توسط کوییدن و متراکم کردن مخلوطی به صورت خشک در اطراف مدل.
- با اعمال جریان آزاد مخلوطی به صورت خشک در اطراف مدل (قالب‌گیری پوسته‌ای).
- به وسیله جاری کردن آزاد مخلوطی به صورت دوغاب یا مایع در اطراف مدل (قالب‌گیری دقیق).

به طور کلی روش ساخت قالب و تجهیزاتی که برای این کار مورد نیاز است، با توجه به مواد قالب‌گیری تعیین می‌شود. به عنوان مثال در قالب‌گیری ماشه‌ای به روش تر که از قدیمی‌ترین روش‌های قالب‌گیری است، از مخلوط ماسه قالب‌گیری شامل ماشه، چسب، آب و مواد افزودنی است، برای تهیه و ساخت قالب استفاده می‌شود. با توجه به طبیعت این مخلوط، بدیهی است که برای شکل‌دادن به مواد قالب، باید مخلوط مورد نظر در اطراف مدل کوییده و متراکم شود. تجهیزات و ماشین‌آلات مورد نیاز برای ساخت این قالب‌ها نیز برهمن اساس ساخته شده و مورد استفاده قرار می‌گیرند. به عنوان مثال در روش دستی عمل کوییدن توسط ابزاری به نام کوبه صورت می‌گیرد، در صورتی که در روش‌های ماشینی این عمل به صورت سیستم‌های ضربه‌ای، فشاری، ارتعاشی و ... و یا ترکیبی از روش‌های ذکر شده انجام می‌شود.

۱-۳-۳- مشخصات عمومی قالب‌های موقت: برای تهیه و ساخت قطعات ریختگی

سالم و بدون عیب، مخلوط مواد قالب‌گیری باید دارای خواص عمومی زیر باشد:

— قابلیت شکل‌پذیری: هرچند در ساخت قالب، نحوه شکل دادن مخلوط قالب‌گیری با توجه به ماهیت این مواد متفاوت است، دارا بودن قابلیت شکل‌پذیری و حفظ نمودن آن، به عنوان مهم‌ترین ویژگی مواد قالب‌گیری در تمام روش‌ها، مطرح می‌باشد، در میان مواد قالب‌گیری مورد استفاده در ساخت قالب‌های موقت، ماسه قالب‌گیری به دلیل سهولت شکل‌پذیری به عنوان قدیمی‌ترین روش قالب‌گیری، بخش مهمی از فرآیند ریخته‌گری را به خود اختصاص داده است.

— دیرگدازی: با توجه به این که مذاب فلز از درجه حرارت باربریزی تا انجمام و در تماس مستقیم با قالب می‌باشد دیرگدازی یانسوز بودن مواد قالب جهت تولید قطعه‌ای سالم امری لازم و ضروری است. قابل ذکر است دیرگدازی علاوه بر ذرات ماسه مواد چسب را هم شامل می‌شود.

— استحکام مکانیکی: مخلوط مواد قالب‌گیری، پس از شکل‌گیری باید از استحکام کافی برخوردار باشد، به گونه‌ای که هنگام جابه‌جایی و انتقال به محل باربریزی، شکل ایجاد شده را حفظ نماید. همچنین هنگام باربریزی، در اثر تماس با مذاب داغ، مقاومت خوبی را در مقابل سایش از خود

نشان داده و در اثر فشار فلز مذاب^۱ (نیروی ارشمیدس) دچار تغییر شکل و ابعاد نگردد.

حداقل تغییرات ابعادی در درجه حرارت‌های بالا: با توجه به این که دیوارهای قالب در اثر مجاورت با مذاب داغ، به سرعت گرم می‌شوند، در صورتی که مواد قالب از ضریب انبساط مطلوبی برخوردار نباشند، سطح قالب در اثر انبساط سرعی، دچار بادکردگی، ترک و یا شکست می‌شود.

قابلیت نفوذگاز: علاوه بر هوای موجود در محفظه قالب، مخلوط مواد قالب‌گیری نیز حاوی ترکیباتی است که در مذاب تبخیر شده و به صورت گاز بخشی از محفظه قالب را اشغال می‌کند. با توجه به این امر، مواد قالب‌گیری باید دارای خاصیت نفوذپذیری مطلوب باشند.

داداشتن انتقال حرارت مطلوب: به طور کلی، انجاماد فلز مذاب در داخل قالب، مستلزم خروج حرارت مذاب از طریق مواد قالب می‌باشد. با توجه به این که سرعت انتقال حرارت نقش بسیار مؤثری در مشخصات و خواص متالورژیکی و مکانیکی قطعه ریختگی به عهده دارد، در انتخاب مواد قالب‌گیری باید به این نکته مهم توجه گردد.

قابلیت متلاشی شدن: با توجه به این که قالب پس از باربریزی و جامد شدن قطعه، باید تخریب شود؛ مواد قالب‌گیری باید به هنگام خروج قطعه از قالب به راحتی از هم متلاشی شود.

اقتصادی بودن: ارزش اقتصادی همواره به عنوان عاملی مهم در فرآیند تولید به شمار می‌رود، به همین جهت در دسترس بودن مواد قالب در طبیعت و نیز قابلیت استفاده مجدد این مواد از مشخصات مهم قالب‌های موقت می‌باشد.

۴-۳-۴ ماسه

همان‌گونه که اشاره شد یکی از اجزای اصلی در مخلوط ماسه قالب‌گیری، ذرات دیرگداز ماسه است. به طور کلی ماسه ذرات ریزی از مواد معدنی است که فقط آن در محدوده $(0\text{--}50)$ میلی‌متر می‌باشد. ذراتی که قطر آن‌ها کمتر از 200 میلی‌متر است، خاک نامیده می‌شوند. مخلوط ماسه قالب‌گیری که در ریخته‌گری مورد استفاده قرار می‌گیرد به دو دسته‌ی طبیعی و مصنوعی تقسیم می‌شوند:

۱-۴-۳-۴ ماسه طبیعی: این ماسه‌ها که جزء دیرگداز آن سیلیسیس (SiO_2) می‌باشد، در طبیعت به صورت مخلوط با خاک رس (چسب طبیعی) یافت می‌شود. میزان خاک رس در ماسه‌های ریخته‌گری تا حدود 20 درصد متغیر است. علاوه بر خاک رس، معمولاً ترکیبات دیگری نیز در این

^۱ Metalostatic Pressure

ماسه‌ها وجود دارند که عبارتند از: اکسید آلومینیم (Al_2O_3)، اکسید آهن (Fe_2O_3)، اکسید تیتانیم (TiO_2)، اکسید کلسیم (CaO)، اکسید منزیریم (MgO)، اکسید پتاسیم (K_2O) و اکسید سدیم (Na_2O).

خواص و مشخصات این ماسه‌ها به میزان خاک و سایر ترکیبات موجود در آن‌ها بستگی دارد. در جدول ۲-۳ مشخصات تعدادی از ماسه‌های طبیعی درج شده است.

جدول ۲-۳- مشخصات چند نمونه از ماسه‌های طبیعی ایران

معدن ماسه	نقطه زینتر	عدد ریزی A.F.S	گوشهدار بودن	حرارتی	درصد خاک رس	قابلیت غبور گازتر	استحکام تر	استحکام خشک
گرمسار	۱۱۳ °C	۸۹	۱/۱۹	%۵/۸	۵/۷۸	۳۰	۷	۲۰
صفیان	۱۱۳ °C	۵۰	۱/۴۹	%۴/۶	۳/۸۲	۲۰	۷/۵	۲۰
لاکان رشت	۱۱۵ °C	۷۸	۱/۴۷	%۱/۷۲	%۶/۶۷	۲۵	۳/۳	۷/۴
حسن آباد قم	۱۱۳ °C	۸۴	۱/۱	%۶/۳	%۹/۸۵			

همان‌گونه که اشاره شد، مخلوط ماسه طبیعی به صورت از پیش آماده در طبیعت وجود دارد و برای استفاده از آن تنها بایستی آب اضافه گردد. هرچند این نوع ماسه در نقاط مختلف کشورمان به مقدار زیادی وجود دارد و با قیمت نسبتاً ارزانی قابل دسترس است ولی به دلیل پایین بودن نقطه دیرگذاری آن تنها در ریخته‌گری فلزات وآلیاژهای غیرآهنی با درجه حرارت‌های باریزی پایین از قبیل آلومینیم، برنج، برنت و قطعات کوچک چدنی مورد استفاده قرار می‌گیرد. دلیل پایین بودن دیرگذاری این ماسه‌ها در حقیقت وجود ترکیبات قلیابی و قلیابی خاکی می‌باشد و چون این ترکیبات در اثر حرارت مذاب تبخیر می‌گردند، تشکیل مُک و حفره‌های گازی و در نتیجه معیوب شدن قطعه‌ی ریختگی را به همراه دارد. برای جلوگیری از عیوب مذکور، افزودن موادی نظیر پودر چوب و مواد نشاسته‌ای به منظور خروج بهتر گازها می‌تواند مفید باشد. قابل ذکر است که از ماسه‌های طبیعی، پیشتر در واحدهای کوچک و متوسط ریخته‌گری استفاده می‌گردد.

۲-۳-۴- ماسه مصنوعی: این نوع ماسه‌ها معمولاً از شکستن، خرد کردن و غربال نمودن سنگ‌های سیلیسی، زیرکنی^۱، کرومیتی^۲ و اولیوینی^۳ به دست می‌آیند که برای ایجاد قابلیت شکل‌پذیری،

به آن‌ها چسب افزوده می‌شود. دلایل مهم استفاده از این ماسه‌ها به جای ماسه‌های طبیعی عبارتند از: دستیابی به دیرگذاری بالاتر، کترل مشخصات فیزیکی و مکانیکی مخلوط به منظور تأمین خواص مورد نیاز، قابلیت بازسازی و استفاده مجدد.

از این رو در بیشتر واحدهای ریخته‌گری که به تولید قطعات بزرگ و نیز قطعاتی از فلزات و آلیاژهای با نقطه ذوب‌های بالا، استغالت دارند، از ماسه‌های مصنوعی به طور وسیعی استفاده می‌شود. در جدول ۳-۳ مشخصات نمونه‌ای از ماسه‌های مصنوعی ایران درج شده است.

جدول ۳-۳-مشخصات چند نمونه از ماسه‌های مصنوعی ایران

معدن ماسه	نقطه‌ی زینتر °C	عدد ریزی A . F . S	ضریب گوشیدار بودن	تقلیل وزن حرارتی
مبارک آباد (جاده آبعلی)	۱۳۵°	۵۳	۱/۵۴	% ۱/۴
سرزنا (فیروزکوه)	۱۵۰°	۷۴	۱/۱۸	% ۰/۶۱

همان‌گونه که از مقایسه جداول ۲-۳ و ۳-۳ قابل درک است، بالا بودن نقطه دیرگذاری ماسه‌های مصنوعی، یکی از مهمترین مزایای این ماسه‌ها در مقایسه با نوع طبیعی آن می‌باشد که به طور مؤثری به ترکیب شیمیایی ماسه ارتباط دارد. در جدول ۴-۳ ترکیب شیمیایی این دو نوع ماسه جهت مقایسه درج شده است.

جدول ۴-۳-ترکیب شیمیایی چند نمونه از ماسه‌های طبیعی و مصنوعی ایران

نام ماسه	% Na ₂ O	% K ₂ O	% MgO	% CaO	% TiO ₂	% Fe ₂ O ₃	% Al ₂ O ₃	% SiO ₂
حسن آباد قم	۲/۲۸	۲/۶۴	۲/۶۲	۶/۰۳	۱/۱۰	۷/۵۷	۱۲/۵۷	۵۸/۱۸
مبارک آباد	۰/۰۳	۰/۰۵	۰/۸۸	۰/۲۲	ناچیز	۱/۴۰	۰/۸۵	۹۵/۸۸
سرزنا	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۳۶	۰/۵۹	—	۱/۲۰	۱/۱۵	۹۶/۶

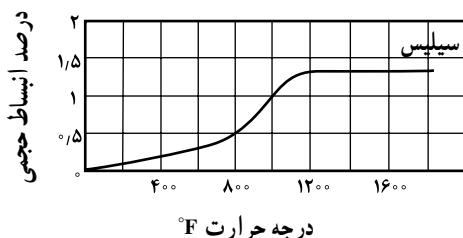
در میان ماسه‌های مصنوعی، نوع سیلیسی آن مهم‌تر و بر مصرف‌تر از بقیه انواع می‌باشد، ماده دیرگذار این نوع ماسه‌ها، ذرات سیلیس (SiO₂) می‌باشد که معمولاً با ترکیبات دیگر همراه است. از میان این ترکیبات، اکسیدهای الومینیم و آهن، دیرگذاری ماسه را افزایش داده و اکسیدهای پتانسیم و سدیم، علی‌رغم بهبود چسبندگی و شکل‌پذیری ماسه، دیرگذاری آن را کاهش می‌دهند. در جدول

۵-۳ ترکیب شیمیایی مربوط به سه نوع ماسه سیلیسی درج شده است.

جدول ۵-۳- ترکیب شیمیایی سه نوع ماسه ریخته‌گری

ترکیبات	ماسه سیلیسی مرغوب (%)	ماسه سیلیسی معمولی (%)	ماسه قرمز نامرغوب (%)
SiO ₂	۹۷/۹۱	۸۵	۷۸/۱
Al _۲ O _۳	۱/۱۳	۱۰	۱۰/۱۲
Fe _۲ O _۳	۰/۵	۲	—
CaO	۰/۱۱	۱	۲/۴
MgO	۰/۰۲	۰/۵	۱/۸
K _۲ O	۰/۶۵	۰/۷۵	۳/۱
Na _۲ O	۰/۰۷	۰/۵	۰/۲
مواد قابل اشتعال و ناخالصی‌های دیگر	۰/۲۵	۰/۲۵	۴/۱

هرچند ماسه‌های سیلیسی استفاده زیادی در ریخته‌گری دارند ولی به دلیل افزایش حجم (انبساط) سریع آن در درجه حرارت‌های بالا، امکان شکستن و یا تغییر شکل قالب وجود دارد (شکل ۳-۱). بنابراین جهت دستیابی به دیرگذاری بالاتر، از ماسه‌های دیگری مانند ماسه‌های کرومیتی، زیرکنی و اولیوینی استفاده می‌شود.

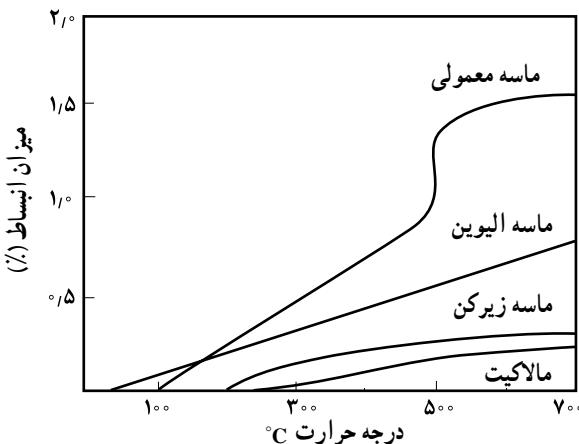
شکل ۳-۱- تأثیر درجه حرارت بر روی انبساط حجمی سیلیس

مشخصات مربوط به این ماسه‌ها در جدول ۳-۶ آمده است.

جدول ۶-۳- ماسه‌های دیرگداز غیرسیلیسی

اجزای معدنی اصلی	محل معدن	ماسه
سیلیکات زیرکنیم ($ZrO_2 \cdot SiO_2$)	استرالیا	زیرکن
کرومیت ($FeO \cdot Cr_2O_3$)	افریقای جنوبی	کرومیت
فرستربیت و $2(Mg \cdot Fe)O \cdot SiO_2$ فایالیت $2FeO \cdot SiO_2$	نروژ	الیوین

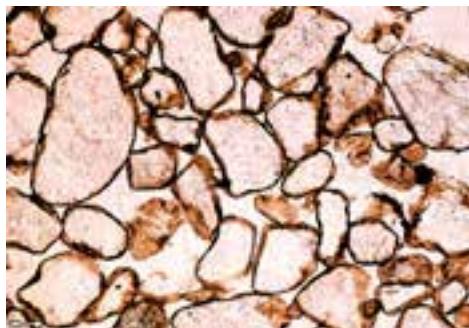
همان‌گونه که اشاره شد، یکی از مزایای ماسه‌های غیرسیلیسی آن داشتن انبساط حرارتی کم در درجه حرارت‌های بالا می‌باشد که این موضوع در شکل ۶-۲ به خوبی مشاهده می‌شود.

شکل ۶-۲- انبساط حرارتی ماسه‌های قالب‌گیری

-کترل شکل و اندازه‌ی ذرات ماسه: شکل، اندازه و چگونگی توزیع و پخش ذرات ماسه، از جمله ویژگی‌های مهمی است که خواص عمومی ماسه از قبیل دیرگدازی، قابلیت نفوذ گاز، استحکام و صافی سطوح را تحت تأثیر قرار می‌دهند. از این رو به هنگام تهیه و استفاده از ماسه‌های مصنوعی، علاوه بر کترل ترکیب شیمیایی، که دیرگدازی ماسه به آن بستگی دارد، کترل ویژگی‌های مذکور نیز جهت دستیابی به یک قطعه ریختگی سالم امری لازم و ضروری است.

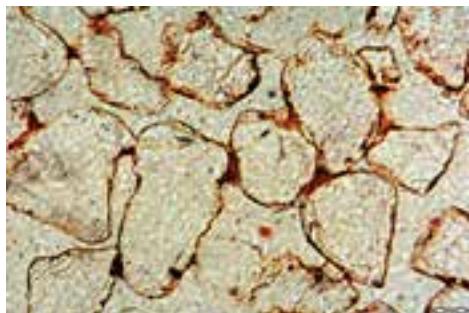
شکل ذرات ماسه، از لحاظ قابلیت نفوذ گاز و استحکام قالب دارای اهمیت بیشتری است. ذرات ماسه معمولاً به شکل‌های کروی، گوشه‌دار و یا حالتی بین این دو شکل وجود دارند. ماسه‌های کروی، علی‌رغم داشتن قابلیت نفوذ عالی، از استحکام و قابلیت شکل‌پذیری مطلوبی برخوردار نیستند. در حالی که ماسه‌های گوشه‌دار (غیر کروی) از این نظر عکس ماسه‌های کروی می‌باشند. گاهی اوقات از کلوخه‌ای (آگلومره) شدن ذرات گوشه‌دار شکلی از ماسه حاصل می‌شود که به آن ماسه مختلط^۱ گفته می‌شود. در هر حال، هرچند ماسه‌های کروی عموماً به انواع دیگر ترجیح داده می‌شوند، ولی به دلیل فراهم نمودن مجموعه‌ی مناسبی از خواص ذکر شده، از ماسه‌هایی با شکل‌های مختلف استفاده می‌شود. در شکل ۳-۳ انواع مختلف شکل دانه‌های ماسه نشان داده شده است.

ب) دانه‌های گوشه‌دار

الف) دانه‌های گرد

د) نوعی از گوشه‌دار

ج) دانه‌های مرکب

شکل ۳-۳- انواع شکل دانه‌های ماسه

اندازه و نحوه توزیع ذرات ماسه، بسیاری از خواص قالب، به ویژه قابلیت نفوذ، صافی سطوح، استحکام و دیرگذازی آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد. هرچند با استفاده از ذرات ریز ماسه، استحکام

^۱- Compounded Sand grains

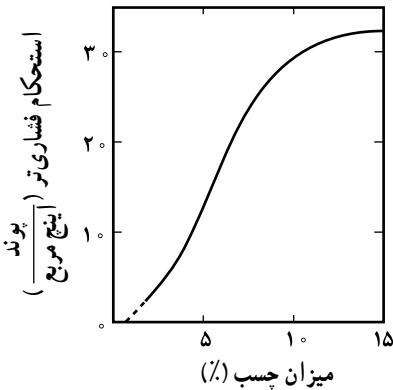
و قابلیت ایجاد سطوح صاف افزایش می‌باید ولی خواصی همچون قابلیت نفوذ گاز و دیرگدازی کاهش پیدا می‌کنند. با توجه به این که یک قالب ریخته‌گری مناسب بایستی تمامی خواص مذکور را در حد مطلوبی دارا باشد، لذا در عمل معمولاً ماسه مصنوعی مورد استفاده شامل اندازه‌های مختلفی از ۱٪ تا ۱ میلی‌متر می‌باشد.

۳-۵ چسب

به منظور اتصال و چسبیدن ذرات مواد دیرگداز (ماسه) به یکدیگر به صورت تراخشک از موادی به نام چسب استفاده می‌گردد. از آنجایی که چسب‌ها از دیرگدازی بالای برخوردار نیستند، برای رسیدن به استحکام و خودگیری مخلوط ماسه باید از حداقل مقدار چسب استفاده گردد. علاوه بر این، حفظ خاصیت چسبندگی در حضور مذاب، عدم تولید گاز و نیز قابلیت استفاده مجدد، از مشخصات مهم یک چسب می‌باشند.

به طور کلی مواد زیادی ممکن است به عنوان چسب در مخلوط مواد قالب‌گیری مورد استفاده قرار گیرند. این مواد عبارتند از: خاک‌ها، انواع مختلفی از روغن‌ها و رزین (صمغ)‌های آلی، چسب‌های ژلاتینی و سیلیکات‌ها. از این مواد ممکن است به تنها یا به صورت ترکیبی استفاده شود. از ویژگی‌های بارز ماسه‌های اتصال داده شده با خاک، در مقایسه با سایر چسب‌ها قابلیت استفاده‌ی مجدد آن‌ها می‌باشد. علت این امر وجود خاصیت جذب آب توسط خاک است. به این‌گونه که ذرات خاک در اثر جذب آب، خاصیت چسبندگی پیدا کرده و این امر نیز موجب اتصال ذرات ماسه به یکدیگر می‌شود.

۱-۵-۳-۵-۳-۵ مقدار چسب در مخلوط مواد قالب‌گیری: چسب‌ها معمولاً به شکل مایع و نیز به صورت ذرات بسیار ریزی در مقایسه با ماسه، مورد استفاده قرار می‌گیرند. میزان مطلوب چسب در یک مخلوط مقداری است که بتواند فیلم نازکی در اطراف ذرات ماسه تشکیل دهد. به همین دلیل، دستیابی به چنین پوشش یکنواختی، از اهداف اولیه در عملیات آماده‌سازی ماسه می‌باشد؛ زیرا که با افزایش ضخامت لایه چسب، خواص عمومی مخلوط به ویژه قابلیت نفوذ گاز و استحکام، کاهش پیدا می‌کنند. به عنوان مثال، در شکل ۴-۳ تأثیر میزان چسب بر روی استحکام تر ماسه قالب‌گیری (ماسه سیلیسی به همراه یک چسب خاکی) نشان داده شده است.

شکل ۴-۳- تأثیر میزان چسب بر روی استحکام ماسه قالب‌گیری (نسبت خاک به آب ۲ تا ۴ بوده است).

۴-۳- خاک‌ها: در مخلوط ماسه قالب‌گیری، از خاک به عنوان چسب استفاده می‌شود. در ماسه‌های طبیعی خاک به همراه ماسه در طبیعت وجود دارد در حالی که در نوع ساختگی (مصنوعی) خاک‌های کنترل شده‌ای از نظر کیفیت و نیز مقدار، به کار می‌روند که به طور جداگانه به ماسه اضافه می‌گردند.

خاک‌ها پس از مخلوط شدن با ماسه، فیلم نازکی به ضخامت (۱-۱۰٪) میکرون تشکیل می‌دهند که با افزودن آب به آن‌ها، خاصیت شکل‌پذیری و چسبندگی پیدا می‌کنند. خاصیت چسبندگی و خودگیری مخلوط، تحت تأثیر نیروهای جاذبه ایجاد شده میان ذرات باردار خاک هیدراته از یک سو و نیروهای جاذبه میان این ذرات و سطح ذرات ماسه (کوارتز) از سوی دیگر، به وجود می‌آید. استحکام این پیوند یونی به مساحت سطح ذرات بستگی دارد.

خروج آب جذب شده در اثر خشک شدن مخلوط، موجب انقباض شبکه ساختمانی چسب شده و در پی آن اتصال محکمی، در حالت خشک بین ذرات مخلوط ماسه قالب‌گیری حاصل می‌گردد. اجزای معدنی اصلی تشکیل دهنده در خاک‌ها، کائولینیت^۱، مونتموریلوبونیت^۲ و ایلیت^۳ هستند که شرح مختصری از آن‌ها در اینجا آمده است.

کائولینیت: کائولینیت با فرمول عمومی $\text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 2\text{SiO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ به عنوان جزء اصلی و مهم خاک چینی و خاک‌های نسوز، به طور نسبتاً فراوانی قابل دسترس می‌باشد. وجود الومینا (Al_2O_3) به مقدار نسبتاً بالا، موجب شده است تا این خاک از دیرگذازی مطلوبی برخوردار گردد. لازم به ذکر است که این خاک به دلیل پایین بودن خواص چسبندگی آن در مقایسه با بعضی از خاک‌های دیگر، به مقدار بیشتری، (معمولًاً در حدود ۱۰ تا ۲۰ درصد)، به ماسه افزوده می‌شود.

۱-Kaolinite

۲-Montmorillonite

۳-Illite

مونت‌موریلوفیت: فرمول عمومی این خاک به صورت $\text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 4\text{SiO}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$ می‌باشد ولی قسمتی از یون‌های Al^{3+} توسط یون‌های Mg^{2+} جایگزین شده‌اند. این موضوع موجب شده است تا این خاک بتواند کاتیون‌های فعالی مانند Na^+ و Ca^{2+} را جذب نماید که این عناصر خواص خاک را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهند. مونت‌موریلوفیت جزء اصلی معدنی بنتونیت‌ها می‌باشد. این خاک‌ها بر حسب نوع کاتیون فعال موجود در آن‌ها، به دو دسته بنتونیت سدیمی و بنتونیت کلسیمی تقسیم می‌شوند. قابلیت جذب آب این خاک‌ها بالا بوده و از خواص چسبندگی بسیار مطلوبی برخوردار هستند. برای دستیابی به استحکام مطلوب، افزودن مقادیر کمی از این خاک، حدود ۳–۵ درصد، کافی می‌باشد.

قابل ذکر است که بنتونیت سدیمی به دلیل قابلیت بادکردگی^۱ و تورم بیشتر دارای استحکام خشک بالایی می‌باشد، در حالی که نوع کلسیمی آن تنها از استحکام تر بیشتری برخوردار است. بیشتر بنتونیت‌ها قابلیت جذب آب خود را تا درجه حرارت‌های $70^\circ - 55^\circ$ حفظ می‌کنند و از این رو به دفعات مکرر در مقایسه با سایر خاک‌ها، قابل استفاده مجدد می‌باشند.

ایلیت: این خاک‌ها که از هوادهی میکا تولید می‌شوند، منع اصلی چسبندگی در ماسه‌های طبیعی هستند. هر چند میزان بادکردگی و تورم این خاک‌ها به اندازه‌ی بنتونیت نمی‌باشد ولی خواص استحکامی قابل قبولی را ارائه می‌کنند.

با توجه به این که چسب‌های آلی به دلیل ویژگی‌هایی که دارند بیشتر در ماهیچه‌سازی مورد استفاده قرار می‌گیرند، لذا شرح کامل این چسب‌ها در قسمت مربوط به ماهیچه‌ها خواهد آمد.

۶-۳- افزودنی‌ها

علاوه بر اجزای اصلی ماسه و چسب، معمولاً مواد دیگری نیز به مخلوط ماسه قالب‌گیری اضافه می‌گردند که به آن‌ها مواد افزودنی گفته می‌شود. هدف از افزودن این مواد، بهبود خواص مخلوط ماسه می‌باشد. در جدول (۳-۷) مواد افزودنی متداول با توجه به نقش آن‌ها در مخلوط مواد قالب درج شده است.

جدول ۷-۳—مواد افزودنی در مخلوط ماسه قالب‌گیری

نوع ماده	نقش (هدف از افزودن)
ملاس سولفیت لای ^۱ آرد حبوبات اتیلن گلیکول	افزايش استحکام ترو خشک
اکسید آهن پودر سیلیس	بالا بردن «استحکام در درجه حرارت بالا» ^۲
پودر سیلیس پودر زغال چوب	بهبود کیفیت سطح تمام شده و مقاومت به نفوذ مذاب
گوگرد اسید بوریک بی‌فلوئورید آمونیم	جلوگیری از انجام واکنش‌های فلز-قالب
آرد حبوبات حاک اره	بهبود قابلیت از هم پاشیدگی و جلوگیری از عیوب ناشی از انسساط قالب

در جدول (۳-۸) مثال‌های عملی در ارتباط با مشخصات مخلوط‌های ماسه قالب‌گیری که برای ریخته‌گری قطعات فولادی مناسب هستند درج شده است.

۱—Sulphite Lye

۲—Hot Strength

جدول ۸-۳-مشخصات چند نمونه مخلوط ماسه قالب‌گیری برای ریخته‌گری قطعات فولادی

درصد اجزای تشکیل دهنده							نوع قالب
آب	آرد حبوبات	ملاس	بنتونیت	پودر سیلیس	ماسه سیلیسی		
۳-۴	۱	—	۴ (سدیمی)	—	۹۵		ماسه‌ی رویه‌ی قالب (تر)
۲/۵-۴	—	—	۵	—	۹۵ (ماسه نامرغوب)		ماسه‌ی پشت‌بند ^۱ قالب
۶-۷	—	۱/۵	۵/۵	۲۳	۷۰		ماسه رویه قالب (خشک) برای قطعات ضخیم
۶-۷	—	۱	۳	۲۰	۷۵		ماسه رویه قالب (خشک) برای قطعات نازک

۷-۳-احیا و آماده‌سازی ماسه

لزوم کنترل کمی و کیفی اجزای تشکیل دهنده‌ی یک مخلوط ماسه قالب‌گیری برای فراهم نمودن خواص عمومی قالب از یک سو و بهره‌دهی اقتصادی از سوی دیگر، موجب شده تا مسئله احیا (بازیابی) و آماده‌سازی ماسه از اهمیت خاصی برخوردار گردد.

۷-۳-۱-احیا (بازیابی) ماسه: همان‌گونه که قبلًاً اشاره گردید، در مخلوط ماسه قالب‌گیری، از انواع خاک‌ها به عنوان چسب استفاده شده و جهت ایجاد چسبندگی، به آن‌ها مقدار معینی آب افزوده می‌شود. به هنگام ریخته‌گری در این قالب‌ها، براساس نوع فلز یا آلیاژ و اندازه‌ی قطعه‌ی ریختگی و نیز خواص ماسه و خاک ممکن است تغییراتی در مشخصات اجزای تشکیل دهنده‌ی مخلوط به ویژه ماسه و چسب حاصل گردد. در صورتی که مخلوط ماسه در تماس با فلز مذاب تا درجه حرارتی بالاتر از 59°C گرم شود، ممکن است جزء ماسه دچار تحول و افزایش حجم شده و جزء خاک نیز آب موجود در ساختمنان (آب مولکولی) خود را از دست بدهد. چنین مخلوطی را مخلوط

^۱-Floor Sand

سوخته شده یا اصطلاحاً^۱ ماسه سوخته شده^۲ می‌نامند. ماسه سوخته شده‌ای که پس از تخلیه قالب به صورت کلوخه‌های درشت باقی‌ماند، از خواص قالب‌گیری مطلوبی برخوردار نمی‌باشد. خاک موجود در این ماسه به دلیل از دست دادن آب ترکیبی خود، خاک مرده یا کلسینه شده^۳ نامیده می‌شود زیرا که با افزودن مجدد آب، قابلیت چسبندگی پیدا نمی‌کند. این حالت بیشتر در ریخته‌گری قطعات حجمی و نیز در درجه حرارت‌های باربریزی بالا روی می‌دهد. استفاده مجدد از چنین ماسه‌هایی که در صورت زیاد بودن آن‌ها، امری ضروری است، نیازمند انجام عملیاتی تحت عنوان احیا (بازیابی) بر روی مخلوط ماسه می‌باشد. در این عملیات، خاک مرده به روش‌های مختلفی که به آن‌ها اشاره خواهد شد، از ذرات ماسه جدا می‌شود. پس از خروج خاک و سایر مواد ناخواسته، ماسه احیا شده با درصدهای معینی از چسب (خاک)، آب و مواد افزودنی مخلوط شده، مجدداً جهت قالب‌گیری مورد استفاده قرار می‌گیرد. قابل ذکر است که عملیات احیا تنها به ماسه‌های با چسب خاکی اختصاص نداشته و در مورد سایر چسب‌ها نیز صورت می‌گیرد.

در قطعات کوچک و نازک و نیز در مواردی که درجه حرارت باربریزی زیاد نیست، معمولاً^۴ تنها آب اضافه شده به مخلوط تبخیر می‌شود و بنابراین با افزودن مجدد آب به میزان معین، بدون آن که ماسه‌ی جدیدی اضافه گردد، دوباره مورد استفاده قرار می‌گیرد.

— روش‌های احیا (بازیابی) ماسه

الف— روش خشک — در این روش جهت جداسازی ذرات ریز از قبیل بودر سیلیس و خاک از دمشن هوا استفاده می‌شود. عمل جداسازی در یک مخزن و در اثر سایش ذرات ببروی یکدیگر صورت می‌گیرد. در شکل ۳-۵ یکی از انواع سیستم‌های پنوماتیکی^۳ به منظور بازیابی ماسه به روش خشک نشان داده شده است. سیستم‌های پنوماتیکی معمولاً^۴ دارای ۲ تا ۸ قسمت هستند که پس از سایش ذرات ماسه ببروی یکدیگر در این قسمت‌ها، چسب همراه با ماسه خارج می‌گردد.

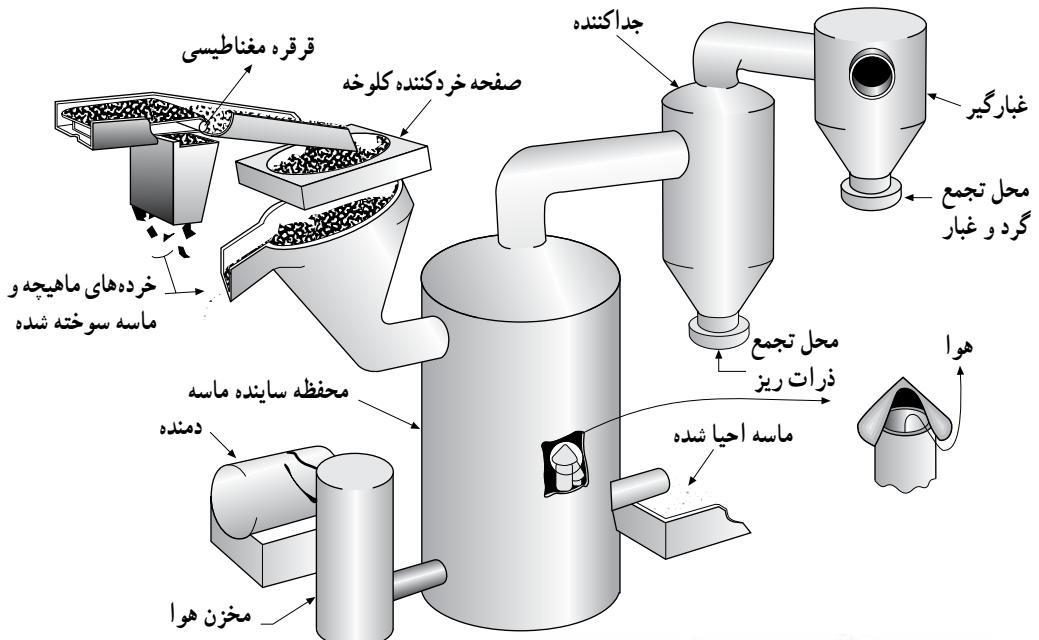
اندازه و شکل ذرات ماسه در بازدهی عمل احیا بسیار مؤثرند. احیای ذرات کروی نسبت به ذرات گوشیدار آسانتر و سریع‌تر صورت می‌گیرد. ماسه‌های احیا شده به این روش معمولاً به جای ماسه نو برای ماسه‌ی رویه^۴ به کار می‌روند.

۱_Burnt Sand

۲_Dead or Calsined Clay

۳_Pneumatic Scrubbing System

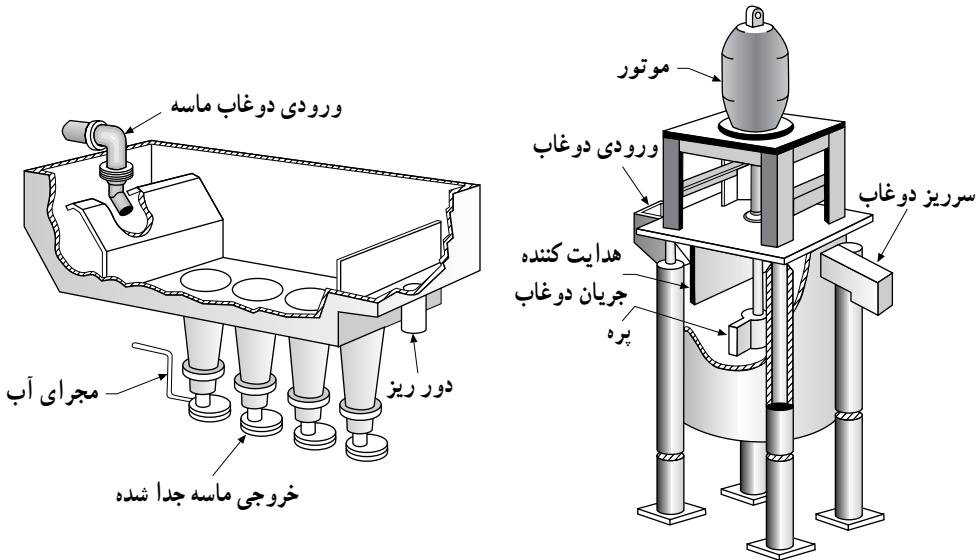
۴_Facing Sand

شکل ۳-۵- سیستم سایش نیوماتیکی برای احیای ماسه به روش خشک

ب- روشن تر- در این روش ابتدا ماسه در محفظه‌ای با آب مخلوط شده و به صورت دوغابی درمی‌آید. سپس دوغاب به دست آمده وارد یک سیستم سایش ماسه مطابق شکل ۳-۶ شده و پس از آن برای خروج خاک و سایر ذرات ریز به یک سیستم «جداکننده ماسه از ذرات ریز»^۱ مطابق شکل ۳-۷ تزریق می‌شود. در پایان این عملیات، ماسه احیا شده خشک می‌گردد. ماسه به دست آمده به این

روش را می‌توان مجدداً با استفاده از غربال‌های به اندازه‌های مختلف دانه‌بندی نمود.

شکل ۳-۷-۳- سیستم سایش ماسه برای احیای ماسه
 MASHE BE ROOSH TER BE ROOSH TR

مزایای احیای ماسه به روشن تر عبارتند از :

- کیفیت سطح تمام شده قطعه ریختگی همانند حالتی است که از ماسه نو استفاده می‌شود.
 - جداسازی مطلوب خاک و مواد ریز.
 - پایین بودن هزینه در مقایسه با قیمت ماسه نو.
 - کنترل دقیق‌تر توزیع دانه‌بندی در مقایسه با ماسه نو.
 - عدم کاهش نقطه دیرگذاری ماسه.
- لازم به ذکر است که در این روشن آب مصرف شده در تهیه دوغاب، در پایان عملیات برای استفاده مجدد بازیابی می‌گردد.

ج - روشن حرارتی - در احیای ماسه به روشن حرارتی، ماسه در محدوده درجه حرارتی $65^{\circ} - 80^{\circ} \text{C}$ حرارت داده می‌شود. در طی این عملیات مواد کربنی و نیز خاک همراه با ماسه در اثر سایش ذرات بر روی یکدیگر، به هنگام حرکت در کوره از ماسه جدا شده، خارج می‌گردند. میزان

خاک جدا شده به نوع آن بستگی دارد. به عنوان مثال جداسازی بتنونیت سدیمی آسان‌تر از خاک نسوز^۱ صورت می‌گیرد. هرچند با استفاده از این روش به‌تهابی، تمام خاک را نمی‌توان از ماسه جدا نمود ولی خارج نمودن مقدار کمی از مواد کربنی که در فرآیند روش تر در ماسه باقی می‌ماند در این روش به‌طور مؤثری می‌تواند انجام شود. ماسه احیا شده به این روش، غیر از رنگ، در بقیه موارد اساساً با ماسه نو برابری می‌کند.

شاره به این نکته ضروری است که برای احیای ماسه‌های همراه با چسب‌های آلی (ماسه‌های استفاده شده در قالب‌های پوسته‌ای) روش حرارتی مؤثرترین روش در جداسازی چسب از ماسه می‌باشد.

۲-۳-۲-آماده‌سازی ماسه: به‌طور کلی هدف از آماده‌سازی ماسه ایجاد توزیع یکنواخت و مناسبی از اجزای تشکیل دهنده مخلوط ماسه قالب‌گیری می‌باشد، به‌گونه‌ای که ضمن تأمین مشخصات عمومی قالب ریخته‌گری، هزینه تمام شده نیز تا حد ممکن کاهش پیدا کند.

معمولی‌ترین وسایل برای مخلوط نمودن اجزای تشکیل دهنده ماسه قالب‌گیری، غربال‌های دستی و الکتریکی هستند که در کارگاه‌های کوچک این عمل ممکن است توسط مخلوط‌کن‌های کوچک دستی و حتی مخلوط کردن با بیل و غربال صورت گیرد.

در سیستم‌های ماشینی معمولاً^۲ ماسه مصرف شده توسط نقاله‌هایی به قسمت کنترل و بازیابی فرستاده می‌شود. در این قسمت خرد کردن کلوخه‌ها، جداسازی مواد فلزی، تأمین رطوبت لازم و غربال کردن انجام می‌شود.

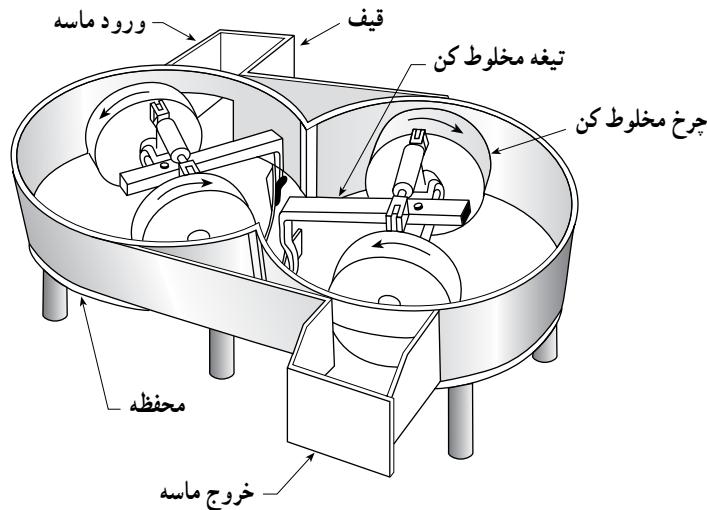
مخلوط‌کن‌های ماسه ممکن است به صورت تکباری^۳ یا مداوم باشند. در نوع تکباری، مقدار لازم ماسه در یک مرتبه به دستگاه داده می‌شود و عمل مخلوط کردن بادقت و کنترل کافی انجام می‌گیرد. در صورتی که در نوع مداوم که بیشتر برای واحدهای بزرگ به کار می‌رود، دستگاه به‌طور مداوم کار می‌کند و همواره از یک طرف ماسه کهنه وارد شده و پس از اصلاح و بازسازی از طرف دیگر خارج می‌گردد.

در شکل ۲-۸ چند نمونه از مخلوط‌کن‌های تکباری و مداوم مورد استفاده در آماده‌سازی مخلوط ماسه قالب‌گیری نشان داده شده است.

۱_Fire Clay

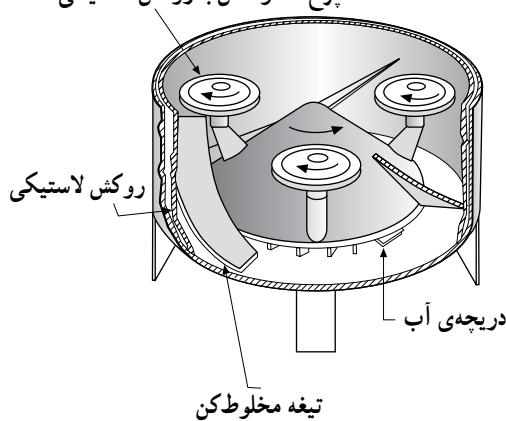
۲_Batch Muller

۳_Continuous Muller

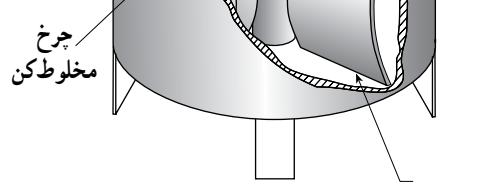
الف - مخلوطکن مداوم

چرخ مخلوطکن با روکش لاستیکی

ج - مخلوطکن تکباری با سرعت زياد

ب - مخلوطکن تکباری معمولی

شكل ۳-۸ - سه نمونه از مخلوطکن‌های مورد استفاده در آماده‌سازی مخلوط ماسه

پرسش‌ها

- ۱- قالب ریخته‌گری را تعریف نموده و انواع آن را نام ببرید.
- ۲- قالب دائمی چیست؟ از چه موادی ساخته می‌شود و این مواد بر اساس چه معیارهایی انتخاب می‌شوند؟
- ۳- قالب موقت را تعریف نموده و مشخصات عمومی آن را بیان نمایید.
- ۴- اجزای تشکیل‌دهنده‌ی یک مخلوط ماسه قالب‌گیری را نام ببرید.
- ۵- ماسه را تعریف نموده، انواع آن را نام ببرید.
- ۶- تفاوت‌های اساسی میان ماسه‌های طبیعی و مصنوعی کدامند؟ توضیح دهید.
- ۷- توضیح دهید که اصولاً در چه مواردی از ماسه‌های مصنوعی به جای ماسه‌های طبیعی استفاده به عمل می‌آید. ماسه‌های مصنوعی متداول در ساخت قالب کدامند؟
- ۸- ویژگی بارز چسب‌های خاکی در مقایسه با سایر چسب‌ها چیست؟ انواع چسب‌های خاکی را به اختصار توضیح دهید.
- ۹- میزان چسب در خواص و مشخصات قالب چگونه تأثیر می‌گذارد؟
- ۱۰- افزودنی‌های مورد استفاده در مخلوط ماسه قالب‌گیری را نام ببرید و نقش هر یک را در خواص قالب ذکر نمایید.
- ۱۱- احیا و آماده‌سازی ماسه از چه جنبه‌هایی دارای اهمیت است؟
- ۱۲- روش‌های احیای ماسه را نام برد و ویژگی‌های هر یک را به اختصار توضیح دهید.